

E. L. GUREVITSH-DANEVITSHILLE

3. XI. 01.

Toveri hyvä! Keskustellessamme vielä täällä ennen matkalle lähtöä sanoitte meille, että muodostuvatpa suhteemme millaisiksi tahansa — vaikka erkanisimmekin toisistamme — Te jääte joka tapauksessa julkaisujemme avustajaksi. Myöhemmin, jo järjestöneuvottelujemme surkuteltavien tulosten jälkeen¹⁵, olemme toistaneet toisillemme, ettemme suinkaan „julista toisillemme sotaa”, vaan pysymme poliittisina liittolaisina, vaikkakin väliaikaisesti erkaantuneina.

Toivomme tämän vuoksi Teidän jatkavan entiseen tapaan kirjeittenne lähettämistä Ranskasta „Iskraan”. Valitettavasti emme pystyneet saamaan ryhmänne tšekäläiseltä jäseneltä selvää vastausta kysymykseemme. Olkaa hyvä ja tiedottakaa, aiotteko avustaa meitä edelleen vai ette.

Tiedättehän hyvin, miten suuren arvon me annamme kirjalliselle avustuksellenne, ja joskin nyt, „Liigan” muodostuttua, järjestösuhteemme Teidän ryhmäänne ovat mutkistuneet, niin ei ainakaan meidän puoleltamme ole esteitä jatkuvalla kirjallisella lähentymisellä. Me toivoisimme tätä lähentymistä.

Toverillisin terveisin...

P. S. Rjazanovin sanoista päättelen, että huomautukseni erkanemisemme mahdollisesta vaikutuksesta kirjalliseen yhteistyöhön ymmärrettiin väärin. Tarkoitin vain kirjasten julkaisemista koskevaa sopimusta („Liiga” on perustanut erikoisen kirjasia julkaisevan toimituskunnan), kun taas „Zarjan” ja „Iskran” toimituskunnan puhtaasti kirjallisia suhteita avustajiin ei „Liigan” perustaminen ole koskettanut.

Lähetetty Münchenistä Pariisiin

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
XIII Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
N. K. Krupskajan
kirjoittaman jäljennöksen mukaan*